

ΘΑ 'ΧΕΙΣ ΕΔΩ ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕ ΘΕΑ:

ΑΘΕΑΤΕΣ ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΣΙΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΗΛΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Πρόσφατα, *Το Βήμα* δημοσίευσε ένα άρθρο στο οποίο καταγράφεται το πώς τα πήγε την προηγούμενη χρονιά το ελληνικό κράτος με την «ανήλικη παραβατικότητα». ¹ Σε αυτό ο αρθρογράφος Βασίλης Λαμπρόπουλος μας πληροφορεί ότι η ελληνική αστυνομία τα πήγε περίφημα για το 2024, έχοντας συλλάβει γύρω στους 15.000 ανήλικους κι ανήλικες, τεσσερισήμισι χιλιάδες παραπάνω από την προηγούμενη χρονιά.

Δύο μήνες νωρίτερα, ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη Μιχάλης Χρυσόχοιδος με ανακοίνωσή του στα social media επισήμανε ότι τα περιστατικά «βίας» είναι τα λιγότερα επί του συνόλου των υποθέσεων κι ότι το υπουργείο στην ουσία στοχεύει τη «γενικότερα παραβατική συμπεριφορά των ανηλίκων». ² Ακολούθως, παρέθετε αναλυτικά τις υποθέσεις «παραβατικότητας» που μετατράπηκαν σε ανάλογες συλλήψεις. Η πλειονότητα αυτών αφορούσε, κατά φθίνουσα αριθμητική σειρά, υποθέσεις παραβάσεων ΚΟΚ, κλοπές, ναρκωτικά, πρόκληση σωματικών βλαβών και οπλοφορία.

Το κράτος παράγει και παρουσιάζει στατιστικές, ωστόσο, αυτές δεν είναι απλά αριθμοί και περιέργοι νομικοί όροι, αλλά αποτυπώνουν τη ζωή φυσικών προσώπων που υπάρχουν στον πραγματικό κόσμο. Δηλαδή, εάν είσαι ανήλικος, οδηγάς στη γειτονιά σου ένα παπί χωρίς δίπλωμα, κρύβεις στο τσαντάκι κανένα παππαδάκι, φερμάρεις το super της γειτονιάς σου και ρίξεις ή φας καμιά ασήμαντη ή σημαντική φάπα, τη γάμησε! Πας κατευθείαν για Guantanamo. Ή ακόμη χειρότερα τρως στη μάπα ψυχολόγους, επιμελητές και κοινωνικούς λειτουργούς που σου ζαλίζουν τον έρωτα κάθε τρεις και λίγο κι επιτηρούν στο εξής τη ζωή σου ολάκερη. ³ Βέβαια, την ίδια τύχη έχεις κι αν απλά αράξεις στην πλατεία με τα παιδιά («συμμορία ανηλίκων»), αν πηγαίνεις γήπεδο («συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση»), αν κάνεις καμιά ταγκιά («καταστροφή ξένης περιουσίας»), ή τέλος πάντων κάνεις οτιδήποτε άλλο πέρα από σχολείο, φροντιστήριο, «εξωσχολικές δραστηριότητες». ⁴ κλειδαμπάρωμα σίτι. Με λίγα λόγια το ελληνικό κράτος συνεχίζει να την πέφτει στην ανήλικη εργατική τάξη για ψύλλου πήδημα, με σκοπό την πειθάρχηση και την υποτίμησή της.

Επίσης, τα φυσικά αυτά πρόσωπα ζουν και σε ένα εξίσου πραγματικό περιβάλλον. Κι όταν μιλάμε για αυτούς κι αυτές που ορίζει το κράτος ως «παραβατικούς» και «παραβατικές», οι δικαστικές αίθουσες αποτελούν τον φυσικό τους βιότοπο, ο οποίος περιλαμβάνει έκδηλες κι άδηλες πτυχές ταξικής επίθεσης. Μεταφερόμαστε λίγο πιο πάνω, στη μάνα Σαλονίκη.

Η συμπρωτεύουσα τα πάει κι αυτή καλά από «ανήλικη εγκληματικότητα» μετρώντας καμιά χιλιάρα συλλήψεις ανηλίκων για το 2024. Για να γίνει πιο κατανοητό το μέγεθος, με ένα μπακαλίστικο υπολογισμό, μιλάμε για δύο με τρεις συλλήψεις ανηλίκων την ημέρα. Όπως γίνεται εύκολα κατανοητό, η αίθουσα του Ακροατηρίου Ανηλίκων Θεσσαλονίκης έχει πάρει φωτιά, εκδικάζοντας 200 υποθέσεις τον μήνα (50 την εβδομάδα). ⁵ Κι επειδή δεν είναι μόνο οι ανήλικοι που τρώνε πέσιμο αλλά η εργατική τάξη συνολικά, εκδικάζονται δεκάδες άλλες υποθέσεις την ημέρα, συνεπώς, έχουν επιλεχθεί δύο ημέρες την εβδομάδα να αφιερώνονται αποκλειστικά στις υποθέσεις ανηλίκων.

Βέβαια, μέχρι πρότινος, δεν υπήρχε κάποιος συγκεκριμένος χώρος που να λειτουργεί γι' αυτόν τον σκοπό, απλά χρησιμοποιούσαν το γραφείο των επιμελητών, το οποίο μέσα σε λίγα λεπτά μετατρέποταν σε δικαστική αίθουσα. Όμως, με το να εκδικάζονται πλέον 25 υποθέσεις την ημέρα, οι συνθήκες εργασίας για δικαστές, δικηγόρους και εισαγγελείς άρχισαν να γίνονται αφόρητες. Ε, όσο να ναι, πιάνεται ο κύκλος σου να μοιράζεις τόσες ποινές αφαίρεσης επιμέλειας, υποχρεωτικής παρακολούθησης κι εγκλεισμού σε δομή ή κατάσταση κράτησης αυθημερόν, πόσο μάλλον σε ένα στριμόκωλο και άχαρο περιβάλλον, έχοντας, ταυτόχρονα, τη γκρίνια των επιμελητών που πετάγονται έξω από το γραφείο τους. Στην τελική, με τόσες υποθέσεις ανηλίκων πλέον το ζήτημα της ύπαρξης ειδικού χώρου αποκτούσε άλλη διάσταση.

Σε αυτήν την αίθουσα-γραφείο ανέπτυσαν την επιχειρηματολογία τους κορυφαίοι δικηγόροι της χώρας (...). «Εκδικαζόταν κακούργημα και χτύπησε το τηλέφωνο στην αίθουσα από κυλικείο που ρωτούσε ποιος είχε παραγγείλει κουλούρι». Ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι.

Η μέχρι πρότινος αίθουσα. Απολύτως οικεία στα μάτια ενός ανήλικου «παραβάτη». Πόση διαφορά εμφανίζει άραγε με μια σχολική τάξη, το γραφείο του διευθυντή, τα ΚΕΠ που συμπληρώνει τα χαρτιά του για τον στρατό και το γραφείο του Αστυνομικού Τμήματος; Εικόνες που αποτυπώνουν ένα νοηματικό συνεχές που αντικατοπτρίζει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του, πάντα καθισμένος σε μία άβολη και σκληρή καρέκλα ενώπιον κάποιου επιτηρητή. Με την αισθητική, όμως, των δικαστών, των εισαγγελέων και των δικηγόρων δεν συνάδει, η κοινωνική τους εμπειρία είναι διαφορετική. Αυτοί κάθονται πάντα στις βολικές καρέκλες, αυτές με τα μαξιλαράκια...

Ανεπίτρεπτα πράγματα για την κοινωνική υπόσταση «κορυφαίων δικηγόρων» και δικαστών της χώρας. Ακούγοντας αυτά τα παράπονα ο εφέτης και πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Π. Αλικάκος έφριξε, αναφέροντας με περίσσεια ειρωνείας:

Ήταν αδύνατο να καταπιεί [ο εφέτης-πρόεδρος] ότι δεν μπορούσαμε να προσφέρουμε στα παιδιά καλύτερες συνθήκες στην πιο ευάλωτη στιγμή τους, ενώπιον του δικαστή, ότι δεν μπορούσαμε να τους προσφέρουμε πιο φιλική δικαιοσύνη.

Έτσι, ανέλαβε δράση για την επίτευξη της «πιο φιλικής δικαιοσύνης» παίρνοντας την πρωτοβουλία διαμόρφωσης μιας νέας δικαστικής αίθουσας που θα στεγάζει από δω και πέρα αποκλειστικά τις υποθέσεις ανηλίκων. Φρεσκοβαμμένοι άχαροι τοίχοι, καρέκλες για να μην στέκονται όρθιες οι «πενεμένες ψυχούλες» (όντως έτσι το αναφέρει) την ώρα που εκδικάζονται, χαμηλά έδρανα «για να μπορούν να βλέπουν τα παιδιά τα γραφεία των δικηγόρων δεξιά κι αριστερά» κι εμετικοί πίνακες, αφιλοκερδής προσφορά φοιτητών της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ, συνθέτουν τον καινούργιο χώρο.

Επίτηδες πίσω από την έδρα τοποθετήθηκαν λιγότερο «έντονα» έργα για να μην αποσπούν την προσοχή των κατηγορουμένων. «Κάπως έτσι έγινε διπλό το μήνυμα, νέοι άνθρωποι [εννοεί οι καλοτεχνίτες φοιτητές] έκαναν την αίθουσα πιο ανθρώπινη για νέους κατηγορούμενους».

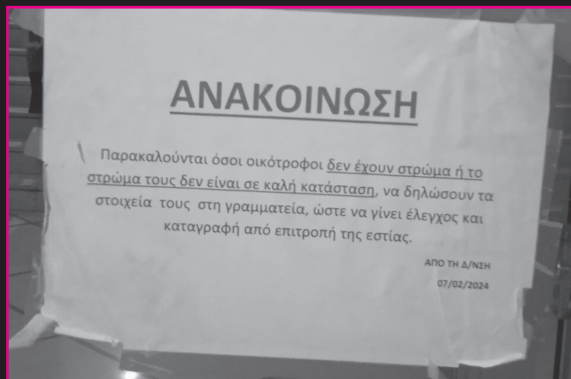

Και τσουπ, η καινούργια αίθουσα. Για τις ανήλικες, οι άβολες ξύλινες καρέκλες βρίσκονται στη θέση τους. Δεξιά κι αριστερά μαμούχαλοι δικηγόροι, ευθεία μπρος τους σφικτόκωλοι δικαστές και εισαγγελείς -στις βολικές τους καρέκλες- και τριγύρω άθλιοι πίνακες που υπενθυμίζουν αφενός το καθεστώς επιτήρησης κι αφετέρου την πολυμέτωση επίθεσης. Από τα βαμμένα καφάο πληρωμένων χιπιτεράδων «street artists» στους δρόμους της μητρόπολης, μέχρι τις δικαστικές αίθουσες με τους πίνακες καλοτεχνιτών, ο ταξικός πόλεμος μπορεί να πάρει πολλές μορφές.

μήπως είναι λίγο φασίστες;

ΣΕΛΟΤΕΪΠ ΓΙΑ ΣΟΒΑΡΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Οι χάρτινες ανακοινώσεις σε κρατικές υπηρεσίες και δομές πάντα μας τραβούν την προσοχή. Σε μια προπαγανδιστική εξόρμησή μας σε φοιτητικές εστίες της Αθήνας, πετύχαμε ετούτη. Και όπως συμβαίνει πάντα με τις ανακοινώσεις, έτσι κι εδώ αποτυπώνονται ωμά όψεις της γραφειοκρατίας.

Για παράδειγμα. Οι φοιτητές των εστιών αποκαλούνται «οικότροφοι» -για να μην ξεχνιέται η «γενναιοδωρία» του κράτους που τους παρέχει στέγη. Η «γενναιοδωρία» έχει αυστηρά προαπαιτούμενα. Η έλλειψη στρώματος ή η «μη καλή κατάσταση» δεν οδηγούν στη δέσμευση για άμεση αντικατάσταση με νέο στρώμα, αλλά στον «έλεγχο» και την «καταγραφή» από «επιτροπή», και βλέπουμε. Θεωρούμε προφανές ότι ο έλεγχος του στρώματος θα διεξαχθεί με κριτήριο ότι αφορά «οικότροφους». Το ίδιο κριτήριο αποτυπώνεται και στην αισθητική της κόλλησης της ανακοίνωσης. Ο υπάλληλος της επιτροπής πήρε βαριεστημένα το χαρτί και το σελοτέιπ και το κόλλησε στην είσοδο με χάλια μπαλώματα ένα γύρω. Κάποια ξεκόλλησαν και ξανακολλήθηκαν. Υπονοούμενο κι αυτό, ότι με παρόμοια «αισθητική» προσέγγιση θα φροντίσουν και τα στρώματα των «οικότροφων».

Εκ πρώτης όψεως η γελοιότητα, η ειρωνεία και η θρασύτητα αποτελούν λέξεις ικανές να περιγράψουν αυτό το κιτς θέαμα μαζί με την παρουσίαση που το συνοδεύει. Όμως, με μία δεύτερη ματιά μπορεί να διακριθεί η βαθιά ταξική χροιά που διέπει αυτό το χωροταξικό αποτέλεσμα. Γιατί το πείσιμο και η πειθαρχία της ανήλικης εργατικής τάξης δεν περνά μόνο από τα χέρια μπάτσων και δικαστών, αλλά επιτυγχάνεται και μέσω υπόκωφων μηχανισμών, από τους πίνακες «υψηλής τέχνης» ρουφιάνων φοιτητών, μέχρι τις βολικές καρέκλες, τα μεγάλα έδρανα, την εικόνα της παναγίας και τα λευκά έντονα φώτα που συγκροτούν μία αθέατη οπτική ταξικού πολέμου μέσα σε λίγα μόλις τετραγωνικά μέτρα...

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙΣ ΟΤΑΝ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙΣ;

Σε μια περίοδο όξυνσης των διακρατικών ανταγωνισμών και πολεμικής οικονομίας, η πειθαρχία στο εσωτερικό κρίνεται απαραίτητη, πόσο μάλλον για τους νέους εργάτες που αναμένεται να στελεχώσουν τον επί ανασύνταξη ελληνικό στρατό και τις παραγωγικές δυνάμεις αυτής της χώρας. Ως προς το δεύτερο, το υπουργείο Εργασίας παρουσίασε πριν κάνα μήνα τα παραγωγικά κενά που καλείται να καλύψει η Gen Z, δηλαδή όσες κι όσοι έχουν γεννηθεί μεταξύ 1997 και 2012.¹

Τουρισμός (που περιλαμβάνει κάμποσα επαγγέλματα ανειδίκευτης εργασίας), τεχνολογία πληροφοριών και επικοινωνιών (δηλαδή προγραμματιστές, πληροφορικοί, τεχνικοί), βιομηχανία ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (μηχανικοί και τεχνικοί) και γεωργία (αγρότες και κτηνοτρόφοι) είναι οι κλάδοι της εθνικής οικονομίας που ζητούν εργατικά χέρια. Όπως περίχαρη σημειώνει το υπουργείο, τα αποτελέσματα αυτά αντλήθηκαν από τη χαρτογράφηση των δεδομένων που προσφέρουν τα σύγχρονα και παλιά μέσα καταγραφής (κάρτες εργασίας, ΟΑΕΔ, «Εργάνη», ΑΑΔΕ, ΕΦΚΑ κλπ) κι επρόκειτο να παρουσιαστούν σε όλα τα σχολεία της χώρας. Ζήτω η ασταμάτητη καταγραφή!

Νέοι, γέροι και παιδιά κάντε τουμπέκι και στρωθείτε στη δουλειά, αλλιώς σας περιμένουν πίνακες «υψηλής τέχνης» και καταναγκαστική εργασία, είναι, συνοπτικά, το μήνυμα που περνά το ελληνικό κράτος σε αυτούς τους πολεμικούς καιρούς.

DEPRESSION

20/4: Το 67% όσων Αμερικανών χρησιμοποιούν το ChatGPT λένε «ευχαριστώ» και «παρακαλώ» στην τεχνητή νοημοσύνη. Σύμφωνα με το αφεντικό της ChatGPT, Σαμ Άλτμαν, αυτό κοστίζει δεκάδες εκατομμύρια δολάρια, αλλά είναι «ένα έξοδο που πιάνει τόπο». Πράγματι: από τη μία το μηχανήμα μαθαίνει τι είναι το «ευχαριστώ» και το «παρακαλώ». Και – κυρίως – από την άλλη οι Αμερικάνοι μαθαίνουν να μιλούν πιο συμπεριληπτικά στην οθόνη τους.

24/4: Καμιά πενήντα χιλιάδες άτομα στήνονται στην ψηφιακή ουρά για το live του Λεξ στο ΟΑΚΑ. Φυσικά η εμπειρία ουδεμία σχέση έχει με την ορίτζιναλ. Ούτε ένα chat δεν σκέφτηκαν να βάλουν για να βρίζεσαι με τους μπροστινούς και τους πίσω σου, τι κατάσταση είναι αυτή; Βέβαια συνήθως το βρίσιμο καταλήγει να απευθύνεται σ' αυτούς που σ' έχουν στήσει στην ουρά, οπότε λογική η παράλειψη.

26/4: Το διόλου ψεκασμένο αφεντικό το Υπουργείου Άμυνας, Ν. Δένδιας θέτει ως στόχο σε πέντε χρόνια να έχουμε δύναμη 150.000 ενεργών εθελοντών εφέδρων, και δηλώνει την αντίθεση της κοινωνίας μας στον στενά επαγγελματικό στρατό. Προφανώς δηλαδή θεωρεί πως στα δέκα χρόνια που πέρασαν οι δυσκολεμένοι έχουν φάει τόσο σκατό ώστε να υπάρχουν ελπίδες να έρθουν κοντά του ακόμα και άμισθα. Άλλωστε κι ο στρατός έχει γίνει πιο συμπεριληπτικός τελευταία.

2/5: Στο νέο του κομμάτι ο Λεξ ενημερώνει τους ακροατές ότι το live στο ΟΑΚΑ θα είναι το «super bowl balkan». Για το «balkan» αμφιβάλλουμε κάπως αφού το πρώτο δείγμα της διαδικτυακής ουράς δίκως χριστοπαναγίες δεν μας φάνηκε διόλου βαλκανικό. Για το «super bowl» από την άλλη είμαστε λιγότερο διστακτικοί, άλλωστε την είχαμε ψυλλιαστεί τη σύνδεση από το προηγούμενο τεύχος. Τώρα αν θα έχει b-boys να σχηματίζουν τη γαλανόλευκη δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε, σίγουρα πάντως ελπίζουμε το «balkan» να μην αναφερόταν σ' αυτό το κομμάτι της ιστορίας των Βαλκανίων...

3/5: Ο δήμος Χαλανδρίου αναπλάθει εδώ και μήνες όλη την περιοχή, με στόχο να αυξηθεί η «βαθισιμότητα» των κατοίκων. «Αυτή τη στιγμή όλο το Χαλάνδρι είναι ένα εργοτάξιο» δηλώνει καταχαρούμενος ο δήμαρχος. Οι σύντροφοι από το Antifa North πάλι δεν δηλώνουν καθόλου καταχαρούμενοι που θα πρέπει ντε και καλά να αυξηθούν τη «βαθισιμότητά» τους, εξαιτίας των δρόμων που έχουν γίνει εργοτάξιο. Φήμες λένε πως ο δήμαρχος πρόσθεσε μιλώντας προς το Antifa North: «Εφόσον εμείς ανεχτήκαμε για 10 χρόνια τα σπρέι και τα αυτοκόλλητα σας, μπορείτε κι εσείς να αντέξετε για λίγους μήνες τις μπουλντόζες μας».

4/5: Η Καθημερινή τρώει τη σκόνη του περιοδικού Antifa καθώς κάνει με τεράστια καθυστέρηση τη σύνδεση της συναυλίας του Λεξ στο ΟΑΚΑ με θεαματικά γεγονότα εθνικής σημασίας όπως το super bowl. Συγκεκριμένα «οι μεγάλες συναυλίες του Γιώργου Νταλάρα και του Διονύση Σαββόπουλου τη δεκαετία του 1980 στο ΟΑΚΑ έβαλαν ένα τέλος στη σύνδεση της μουσικής συναυλίας με την πολιτική στράτευση. Η συναυλία ενός Έλληνα μουσικού έπειτα από τόσα χρόνια στο ίδιο γήπεδο ίσως σηματοδοτήσει την ιδεολογική αχρωματοψία της συλλογικής κατάθλιψης που ο ίδιος επαγγέλλεται και απαγγέλει». Έτσι όπως τα λένε οι καθημερινάιοι, σαν να μην μοιάζει και τόσο απίθανο ενδεχόμενο η γαλανόλευκη...

1. Βασίλης Γ. Λαμπρόπουλος, «Μάχη με την ανήλικη βία», *Το Βήμα*, 20/03/2025.

2. «Χρυσόκοιτης»: Πάνω από 10.960 υποθέσεις παραβατικότητας και βίας ανηλίκων το 2024 – Οι νέες πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση του φαινομένου», *Parapolitika.gr*, 17/02/2025.

3. Για περισσότερα ως προς τους ρόλους των εν λόγω ειδικών δες: «Κωδικός "παραβατικότητα ανηλίκων": Ο ρόλος των ειδικών στην οργάνωση της εργατικής πολιτικής του ελληνικού κράτους», *Antifa* #89, 03/2024.

4. Ενδιαφέρουσες ιδέες περί αυτού θα βρεις εδώ: «Έστω έτοιμος»: Η πολεμική προετοιμασία της νεολαίας μέσω κατασκηνώσεων, προσκόπων και λοιπών αθλοπαιδιών», *Antifa* #92, 11/2024.

5. Λίνα Γιαννάρου, «Η "μεταμόρφωση" της αίθουσας του ακροατηρίου ανηλίκων», *Η Καθημερινή*, 27/03/2025.

6. Σταύρος Γ. Παπαντωνίου, «Τα δεκαπέντε επαγγέλματα του μέλλοντος για την Gen Z», *Η Καθημερινή*, 26/03/2025.

7. Η παραπομπή σε αυτήν την έκδοση γίνεται όλο και πιο συχνά, τυχαίο; Karl-Heinz Roth, Gotz Ally, *Η ασταμάτητη καταγραφή. Καταμέτρηση, ταυτοποίηση και έλεγχος στο τρίτο ράιχ*, *Antifa Scripta*, 2022.